

אין ו. יודע איך לנהל הפוליטיקה ואין ו. נשמע לו, לפ.ר.,
הוא פ.ר. אמר לו-נן שלא ישחחף בשיחות, אך ו-נן לא שמע לו,
ופ.ר. מציע שמשלח אר"ית חלך ללונדון ותדרוש אי-השתחפחות.
מוסינזון - לדברי עצמו - שאל את פ.ר. באיזו
סמכות הוא נוחן הוראות לו, ומדוע הוא סבור שו. צריך להשמע
לו.

דווקא רוקח ואריאב התנגדו לפ.ר. לדעתם צריכים
להשחחף בשיחות. פ.ר. רצה לחת למוסינזון ולסופרסקי הוצאות
הדרך - אך מוסינזון סרב. סופרסקי נסע על חשבון פ.ר.
פ.ר. נחן כסף לארגון הימין. פ.ר. דרש להכניס
לועד הלאומי אישים כגון אלישר.

מסיפורו של מוסינזון סתבר רק שפ.ר. רוצה
לשלוט בישוב - אך לא באופן ישר, על-ידי קבלת אחריות,
אלא ע"י בובות שהוא יכניס לזה"ל ויעשו רצונו - ויעמדו
כנגד הנחלת הסוכנות שאינה כפופה למרותו של פ.ר.

11 סרס

הישיבה אה"צ עם הממשלה - מסום מה קוראים לה
"אי-פורסלית", אם כי מצד הממשלה משתתפים בה בעשרה אנשים -
היתה סייגעת, מבהירה ומעוררת דאגה.
ניכר היה שבחוגי הממשלה סתבירה הטינא על עמדת
היהודים. הדבר נאמר אבל הורגש שהם סיהסים לנו סכסכים

• / •

אובסטריקטיבי. עיכבנו במשך עשרה ימים את המו"ס. אנו קיצוניים ונמנעים מכל פשרה. צוינו אפילו שאת אני ומשה הודגש שהעמידה על עקרון יכולת הקליטה אינה עמדה כל המשלחת, אלא רובה בלבד. אולם מאלף היה בעיקר ההוכן הפוליטי (אם כי אין לזלזל גם בגוון הפסיכולוגי של דבריהם) של דברי ס.ס.

והתוכן הוא זה: הוברר לנו מדבריהם שיש בכוחכם למנוע הקמת מדינה אחידה בא"י ואם תעמדו בהתנגדותכם לא תהיה מדינה עצמאית. למען שווי-משקל יש לחת לערבים זכות וויטו למניעת עליה, לא מיד, אלא כעבור תקופת מעבר, כשיחברו שהיהודים נמנעים מהשתתף במדינה. על היהודים והערבים להתפשר, ואין דרך אחרת לממשלה אלא להניח כל צד לעכב את הצד השני. הם רואים מוצא בסידור הפדרלי - אבל הם נוזהרים מהתחייב על סידור זה.

13 מרס

אמש נחקיימה "השיחה" האחרונה מסורת השיחות "הבלתי פורמליות". נמשכה כשלוש שעות, מהשע עד קרוב לחצות. הפעם לא בסנס-ג'יימס, אלא במשרד המושבתי. העבירו לחדרו של ס.ס. את כל הכבודה: הבופט עם שתי מלצרות, הכינו חת, קפה, ויסקי, מעדנות - ובאה כל הפמליא: ס.ס., בטלר, דופרין

. / .